

צפ:

7

הנודר מן הירק פרק שביעי נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

(א) (דף מ: ד"ה ורעו).
(ב) מבוא ש"ך לדף ס.

נורה אור השלם

עשר תעשר את כל
טאת ורעך היצא
שדה שעה שעה:
דברים יד כב

פירוש הרא"ש

[illegible]

אסופסת קפני. דאסורין לאכלן בשמינית דחייב נזענן אכל העיקר שרי דלמחרין היתר שבהן להיכן הלך: **הגדל בחיוב.** בשביעית חייב נביעור: **והגדל כפטור.** דזהו העיקר הגדל בששית פטור הכי נמי קאמר תנא קמא כ"ו: **תריך כולה מנפסין ר'** שמעון בן נמליאל **קפני**

[illegible]

יחיואל לא סגי לגבי ילדה שסבבה בוקעה גבי ככל שנעטפו בכרס
לנעטויל עיקר בזרעיה ואפילו הכי קמתי אותה ליטרא מעשר עליה
שיל דחי בטיל אחרי קמתי מעשר עליה כמטל ההיא ליטרא לגבי
ורעך דהיספרא ואניש דאיסורא לא זרעי אינשי. כלל רחמנא
הי עיקר לגבי יגדולין ומדכחי ורעך משמע דרוק דהיספרא דהיי
זו ורעך מיקרי דלח זרעי ליה אינשי הלכך מורעך משמע דבאיסורא
דכבר שאין זרעו כלה היא ומדאורייתא ליכא מדי שאין זרעו כלה
בין מעלין את העיקר דבדאורייתא לענין מעשר לא משכחא לה וגרמא
הוא לנעטיל הימר דזעי אינשי לגבי יגדולין דאיסורא משום דהוא
אכל איסורא באיסורא ליתרעא מעשר טבל גידולים דהו איסורא לא
שמהא לה בטלה אע"פ שאין האיסורין שרין מ"מ איסור באיסור הוא
ונחמי כ"פ הנודר מן המנוסח (לעיל ע"ב ד"ה קושטא). כן ג"ל ועדין אין
אם אסור רבי ינאי כל פירומה וכו' והא אכן שאין יגדולי פירומה
ז' טבגדולי יגדולין אסורין. כ"א ר' ינאי כלל על פירומה לא שהיה
לי יגדולין שרו ומעלין: הא נמי טביגא יגדולין חולין. כלומר
בלה. טבל שהקבע למעשר כגון שנתמרה בכרי ואסור לאכול ממנו
ו למעשר: אבל דבר שאין זרעו כלה יגדולי יגדולין אסורין. לאכול
והעורב בכן וכל שכן יגדולין שאין פירומה דכבר שאין זרעו כלה
ז' עיקר. כלומר כי תמדין גבי טבל דגדולי יגדולין אסורין מיירי
פירומה מיירי כגון שרבו גידולי יגדולין על הגידולין. והקשה הרשב"א
אדרבה היכי שרי דהא כלל אין זרעו כלה ותמן דכדבר שאין זרעו
רבי ינאי לאו דרוק ולדמיון בעלמא נקטיה וכי קאמר מותר דכבר
בין יגדולי דבר שאין זרעו כלה פריך לה ללאו קושטא הוא דהא
כרבי יגדולי יגדולין על הגידולין קאמר דמותר:

הדרך עלך הנודר מן הירק

לרעה לא נטילה מדאורייתא: עשר תעשר את כל הבאות ודעך ונז' שריך לעשר את כל מן השטין המטוא שורע ביניהם כנר מתוקות הדבר לטובל ודוקא מתוקות שריך אלם אינני לא הדבר לטובל:

אם היו עליו שלש שחורים וכו'. ומדקתני סתמא אסורין משמע
שלאסורין לפי כוון כפירות שביעית עמלן ואם לאו דלמרי' וכי היתר
שבהן להיכן הלך לא היו להם למסמך וממתי אסורין דהא אין מופסין
דמתיא כשביעית עמלא שחרי אם החליף כנגד היתר שבהן אינו מופס
והיו חלא רובו גידולין מנבעלי לה
לעיקר לגמרי כאילו לא היה לפי שאף
העיקר עצמו משמנה דרך גדילתו:
ועד כאן לא שמעם לרבן שמעון בן
גמליאל דלא היכא דלא טרח. כלומר
א"כ לא מנעא למישרי עינתא מהא
מכל מקום לא קשיא לי דהאי דהכא
אמרין גידולין לא מנבעלי עיקר
לגמרי הני מיילי היכא דלא טרח
לנבעלי חלא היכא דקא טרח כי הכא
דליתרעא גזלי שורשה ערקק ע"ה
גידולין ומנבעלין עיקר לגמרי. ולא
תקשי לי אחאי דכתיבנא לעיל דריש
שעמתיא (ס) דמריה לן דאי אין גידולין
כעיקר פשיטא דמנבעלין אוחי והכא
אמרין דגדל נחויב חייב אלמא אי
גידולין כעיקר ועוד ופלוהי הכי קתני גדל
כפטור פטור אלמא קף על פי שאין
גידולין כעיקר אין מנבעלין אוחי
דהכא היינו שעמא מסוס דהיתרא
לא בטיל שדאיסור דרובו להנבעלי
ולא היתר ועוד דלא טרח לנבעלי

עיקר אלה גידולין מאלהין בלא. וזדיון הוא לדלעיל [ו:] נמי כי בעי למפסח
 ענין בדלל שקרו בשביעית מכלל שנטעו בכרם ושקרו הכרם
 דמלי לדהוי שאני. כגל שנטעו בכרם דלא טרם אלא דמיון דהך
 נמי לא דחי להי. כן [ו:] הרי לערפא מעשר דקטרו. אמר טרם
 מקום אלא לפי שחבון אלאה אע"כ דקא טרם הימר שבה אלא
 גידולי שביעית: שאני גבי מעשר דאמר קרא עשר תעשר אם כל הפ
 אמר דאף ורעך שזרעת שהוא ממוקן כבר מחזור ותעשר דנטיל
 דהייחוד דאנשי וביחידה קאמר דגידולין מנטעין עיקר אבל איסורא
 לא אחו גידולין ונטעין עיקר. וקשה בעיני דהא כל דהי שקלא וטעם
 לדיחוי במעשר ומצין שכן היכי דיק מוצרין גידולין שאין ורעו כלה
 בעיני דקרא אסמכתא בעלמא הוא וטעמא הוא דקיידי למילתיה דכ
 ליה מערובת הימר באיסור ודברים שאינם שוין מנטעין הן זה את זה
 בשביעית משום איסור שביעית אין בשאר שיש שטעו משום טעל חינו
 דברים שאין זה לזה לעמוד אין אחד משום מנטעל את חבירו וכמו
 ודעני טעמא ויכריז ואל נאמשי לר כר זה: גופא אמר רבי מנינא
 פרומא. אלאה גידולין נמשכין אמר העיקר והרי הן כמותו והיאך מע
 הוא עצמו אלא מגידולי כלל של תרומה ומשום הכי גידוליו דהו
 דלא הו תרומה מהיו טעל הו: טעל גידוליו מוסרין בכרם שורש
 עראי אם ורעו גידוליו מותרין לכולל ממנו עראי כל זמן שלא הוק
 מן. עראי אפילו קודם אותו מירוח מפני אותו טעל שנתרמם כבר
 בשאורין: ה"ט דלא רבו גידולין על עיקרו הכא דרבו גידולין
 בשלא רבו גידולי גידולין על העיקר דהיינו גידולין אבל הכא גבי כלל
 ו"ל מעיקרא כי אקשי ליה מנינא גדולי גידולין חולין הוא ליה לאקש
 כלה גידולי גדולין אסורין ומיך דהכי קאמר אי אמרת בדלל דנקט
 שורשי כלה מנינא ומשום הכי כי אמר ליה בדקדוקא נקטיה לאשמ
 דכר שאין ורעו כלה גידולי גידולין אסורין ושני

[illegible]

(א) נח' מעשר עליה:
(ב) שם היתירא אפי':
(ג) רש"י ד"ס וקא מהדר
גמרא קאמר לעולם
אפילו לר"ס ט' פסוק
דאמרינן היתר ט' בטיל
היתר אלא היתר דלג ט'
מחליטין הס"ד:

תוספות

[illegible][illegible]

שנתי הרים. נסך דקלמר
כל המעשרות והן נמי שמי
מתוקן למרומת מעשר ומי
שמיקנה דהייט מדרך שני

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones